

den Sag, da jeg ikke var med til at træffe Afgørelsen. Om Krigsministerens Afsnit paa § 26 erkender jo den ærede Krigsminister, at han kan administrere med det Budget, som saaledes gives ham, og vi have ikke haft til Hensigt at stille noget overflødigt til Krigsministerens Raadighed. Jeg henviser i den Henseende til mine Udtalelser fra tidligere Tid og til den almindelige politiske Betragtning om disse Forhold, som jeg saa mange Gange har gjort gældende her paa Flertallets Vegne.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) er jo en meget ivrig Modstander af Tilskuddet til Soldaterhjemmet, ikke for Soldaterhjemmets egen Skyld eller for Soldaternes Skyld, men fordi han benytter denne Lejlighed til, som han mener, at komme den indre Mission til Livs. Han er en meget ihærdig Modstander, mener han, af den indre Mission her i Landet, og han tror, at han kan komme Missionen til Livs ved at modarbejde saadanne Forslag som dette. Jeg tror, at det ærede Medlem og hans Partifæller tage meget fejl i denne Betragtningssmaaede. Jeg tror ikke, de gøre den indre Mission det mindste Afbræk ved at stemme mod dette Forslag eller imod det Andragende, som i sin Tid var her inde om denne Sag. Jeg er tilbøjelig til at mene, at de snarere give indre Mission nogen Vind i Sejlene ved den Fremgangsmaade, de vælge her. De benytte denne Lejlighed til Angreb paa den indre Mission, hvor den indre Mission slet ikke har forset sig i nogen som helst Henseende. Hvad er det, indre Mission gør her? Den indretter et Samlingslokale til de unge Soldater, som komme her ind i Garnison, og stille de Ting til Raadighed for Soldaterne, som Soldaterhjem i Almindelighed stille til Raadighed, Brevpapir og Aviser, de opbevare endvidere deres Tøj, følge med dem omkring paa Museer, lade Foredrag afholde for dem, kort sagt gøre alt, hvad Soldaterhjem sædvanlig gøre for vore Soldater. Det ærede Medlem roste Soldaterhjemmenes Virksomhed, og han maa da ogsaa mene, at den Virksomhed, som indre Mission her udfolder, er fortjenstfuld, da den er ganske af samme Art som de andres. Det er det, indre Mission gør, og i den Anledning angriber det ærede Medlem indre Mission. Det tror jeg snarest vil føre til, at indre Mission faar Vind i Sejlene. Alt det skal jeg imidlertid lade ligge, thi det er ikke min Sag at benytte denne Lejlighed til Angreb paa eller Forsvar for indre Mission. Jeg tror ikke,

Sagen egner sig dertil. Det, vi ønske ved at give denne Understøttelse, er ene og alene at gøre noget godt for Soldaterne, saa at de der kunne komme i et Slags Hjem og faa en god Anvendelse for deres Fritid i Stedet for at være henviste til i den Egn af Byen at besøge Værtshuse eller andre mindre heldige Steder. Nu sagde det ærede Medlem: Ja, men Ordføreren sagde for 3 Aar siden, at saadant noget skulle vi ikke gøre. Nej, det, Ordføreren — jeg — sagde for 3 Aar siden, var, at vi ikke skulde give denne Forening 25,000 Kr. til Bygehjælp af den Grund, at de tage sig af Soldaterne. Det have vi nemlig aldrig gjort. Vi støtte vore Soldaterhjem, det er noget helt andet, og det kan derfor ikke nytte, at det ærede Medlem siger, at han nu staar paa samme Standpunkt som Ordføreren for 3 Aar siden, thi det er ikke den Sag, der er for nu. Det, der ligger for nu, er, at man vil støtte Soldaterhjemmet med et Driftstilskud, og det foreslaa vi af de Grunde, jeg har nævnt. Det er det ærede Medlem imod, fordi han tror ved en Nægtelse at kunne bekæmpe indre Mission, hvori dog, som sagt, det ærede Medlem vistnok tager fejl.

Det ærede Medlem sagde, at naar vi kom ud i Landet og talte om den Sag, havde Sagen to Ansigter. Paa den ene Side sagde vi, at vi her vilde støtte et Soldaterhjem, og det var meget godt, at vi talte saadan, men Sagens andet Ansigt var, at vi sagde, at vi ogsaa vilde støtte indre Mission. Maa jeg nu spørge det ærede Medlem: Hvem er det, der har talt om, at vi ville give disse 1000 Kr. for at støtte indre Mission? Det er ikke mig. Men er det da nogen af mine Kolleger herinde? Hvis det nemlig ikke er Tilfældet, og det ærede Medlem ikke kan bevise, hvad han her siger, er det en Sigelse, der er kastet ud i al Almindelighed. Hvortil skal noget saadant tjene? Tror han, at der er et Publikum herinde, over for hvem saadanne Sigtelser kunne anvendes med nogen Nytte? Jeg tror det ikke.

K. M. Klausen: Jeg spurgte den ærede Minister, hvorfor Indre Missions Soldaterhjem skulde have 1,000 Kr., medens de to bestaaende Soldaterhjem kun skulde have 800 Kr. Jeg fik intet Svar derpaa. Jeg ved ikke, om den ærede Minister har haft sine Grunde til at betænke Indre Missions Soldaterhjem med 200 Kr. mere, end de to bestaaende Soldaterhjem faa. Det er dog vitterligt, at de to bestaaende Sol-